

ה ש ר ו ת ה ח י ל ו נ י

ע מ ו ת ה ל ש ר ו ת ה צ י ב ו ר ה ח ח ו פ ש י

ת"ד 36965, תל-אביב-יפו 61369 טל': 419803; 372252 - 03

א.א.ה

תעודה ציבורית נוטריונית לזוג המייסד מספחה
(לפי מגילת העצמאות של מדינת ישראל והכרזה לכל באי עולם בדבר זכויות האדם)

אנו החתומים כספה, מתוך הכרת האחריות הציבורית המוטלת עלינו, מאשרים בזה כדלקמן:

ביום _____ המייצבו לפנינו ב _____

שם מספחה _____ שם פרטי _____ ה.ז. _____

שם מספחה _____ שם פרטי _____ ה.ז. _____

לאחר שזיהינו אותם לפי תעודות זהויות, ולאחר שהציגו הט לפנינו הסכס הזוג וכתוב שנוערך ביניהם כדבעי בדבר רצונם להיות חיים משותפים, וחי מספחה במשק בית משותף

כ ז ו ג ה מ י י ס ד כ ס פ ח ה

ומכוח הסכס כעין נישואין זהה אנו פונים לכל אדם או מוסד שתעודה זו מוצגת לפניו בבקשה לראות אותם כזוג לכל דבר, ולהקנות להם - ביחד ולחוד - כל זכות שיש לזוג הנישא בנישואים פורמליים דתיים.

*** * * * ***

תעודה זו בתוקף כל עוד ההסכם בין בני הזוג בתוקף.

ולראיה נאנו על החתום בשם השרות החילוני

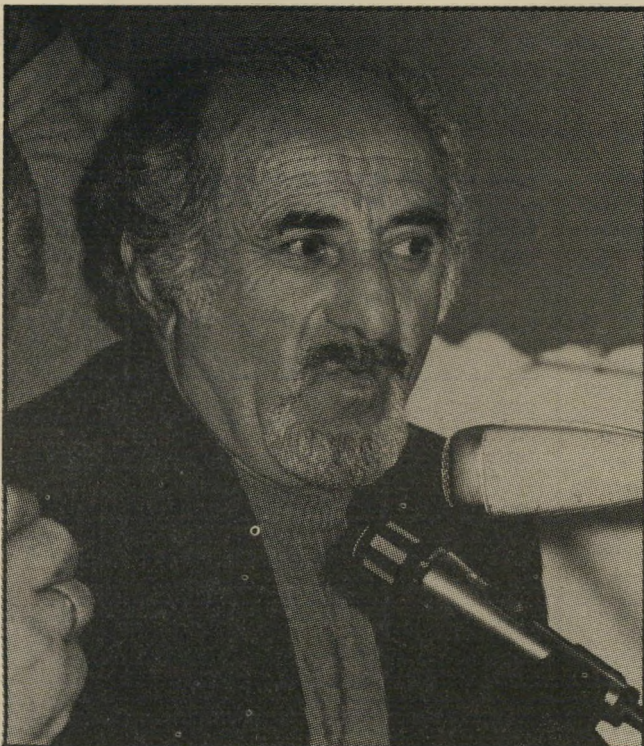
יו"ר השרות סיו"ר השרות מזכיר השרות

* העתק תעודה זו והעתק ההסכם שנחתם בידי בני הזוג שפורסם בארכיון האגודה.

* * תעודה זו תהיה מושלמת כשהחתימות הנ"ל כאושרות על ידי נוטריון.

זוהי טיוטת המיסמך שאותו מנסחים בשרות החי לוני אישור נוטריוני מאמת רק את החתימות. אך העובדה שאישור כזה נושא מיספר סידורי ומופקד בארכיון לאומי תומכת בציבוריות של התעודה.

"תעודה ציבורית" מי שמבקש לטו" נות פריטי-ישום במירשם-התושבים נדרש על-ידי פקיד משרד- הפנים להציג "תעודה ציבורית" התומכת בהצהרתו -

בן-אשה הפרקליט התל-אביבי הכין הצעת חוק לנישואין וגירור שין אזרחיים. בשל סיבות פוליטיות אין לה כל סיכוי להתקבל בעתיד הנראה לעין. בינתיים זה נוסח עבור חוזים פרטיים.

רק לחילוניים המתעבים את שילטון הרת, אלא גם לזוגות הנישאים בטקס דתי. מטעמים כלשהם, אך הרוצים שכוונת הרת לא יתערבו בחייהם בעת משבר.

כך, מבלי לשנות את החוק, מצליח חים האנשים הרוצים בכך לעקוף את סמכות השיפוט הבלעדית של המוסדות הרתיים ולמנוע מהם כל התערבות בחייהם. אנחנו מנעילים סנדלי-דנוור על רגלי הרבנות. הסביר בן-משנה בהומור.

חתונה בער

אם נמצאה לזוגות החופשיים דרך מישפטית להשתחרר מכללי- הרת, נותרה עדיין הבעיה החברתית.

מאריש-החתונה, שימלת-הכלה, חלי- פתיחתה, בורקאס, רבע-עוף ומאות אורחים - אלה מושגים המושרים עמוק בתודעה החברתית ובמסורת הישראלית, ומעמדם הוא כמעט כמו מוסדות חברתיים לכל רבר. הלחצים על החילוניים, הנמנעים מהטקס המקובל, הם אדירים: בעיקר מצד קרובי-המישפחה המאוכזבים.

בשרות החילוני סבורים שניתן להתגבר גם על מיכשול זה. הפיתרון, שעליו דנים בימים אלה: השרות יציע לזוגות החופשיים טקסים חילופיים, לפי בחירתם - כאולמות, ביער, על שפת-הים, הטקסים ייעשו בצורה מקצועית, בעזרתו של בימאי ואמנים.

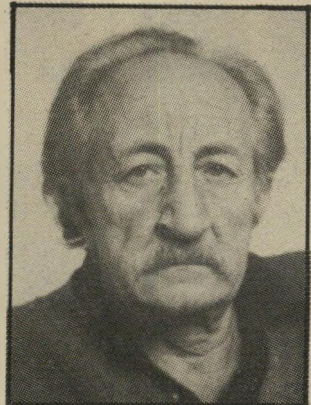
לשנות את המצב החוקי בישראל עצמה.

שיעורי בית

ה מאבק במונופול הדתי בישר אל ימיו כימי המדינה. עוד בשנות ה-50 התחיל לעסוק בתחום זה עורך-הדיו המנוח מרדכי שטיין, שחקר את כל התקדימים וחיפש את הפרצות האפשריות בחוק לעקיפת הרבנות. הוא הראשון שהכין טיוטה לחוזה אורחי לזוג המקים מישפחה, וניסה להשיג הכרה חוקית בקיומה של "עדה חילונית", שבמיסגרתה אפשר יהיה להינשא. בדיוק כמו במיסגרת העדות הרתיות השונות.

השילטונות לא ראו בעין יפה נסיונות אלה, וחיכו להזדמנות להיפרע מההתרונות החילוניות.

מי שנפל קורבן לעניין היה עורך-הדיו דויד גנור. הוא לא הקריש את

חסון פעיל השרות החילוני עורך מפקד ארצי של זוגות חילוניים. לבירור מיספרם.

עצמו למאבק זה, ומבחינתו היה העניין מעין תאונת-עבודה: ב-1963 הוא ערך טקס נישואין יהודי לבני-זוג, והועמד כשל כך לדיו. הסעיף שבו הואשם והורשע: "היוק ציבורי". טעותו של גנור היתה שפולש לתחומם של כוהני-הדת. הקידושין עצמם, אגב, הוכרו ככשרים.

בשנים האחרונות נצבר כידי המיש" פטנים נסיון רב בעניין, ונצור תקדימים מישפטיים. ויותר ויותר זוגות חותמים על הסכמים אזרחיים. עורכי הסכמים אלה נוהרים מצד-המילים "טקס נישואין". על-פי תקדים גנור, עריכת טקס כזה מתרת רק לכהונת-דת. לכן הם משתמשים במילים אחרות: "אמנת-נישואין", "הסכם לחיי מישפחה", "הסכם מעין-נישואין", "חוזה לחיים משותפים".

בשרות החילוני עוזרים לפגוע בכך שמסבירים להם את המצב החוקי ומבקשים מהם לעשות שיעורי-בית. עליהם להחליט על העקרונות שלפני-הם הם רוצים לחיות:

יחסים בין-אישיים, יחסי-מזון, אורח חיים, בלעדיות רומאנטית ומינית - כן או לא - מהן העילות לפרידה והאם בכלל יש צורך בעילה כרי להיפרד - אולי די בכך שאחד הצדדים יאמר: איני רוצה עוד? - ההסדרים הכספיים בזמן החיים המשותפים ובזמן פרידה אפשרית, מעמדם של הילדים ואחזקתם בזמן פירוד. אחרי שבני-הזוג הסכימו בנייהם מה רצונם לרשום בחוזה, הם מופנים לעורך-דיו, המנסח למענם את הכל בשפה מישפטית.

הפרקליט יוסף בן-משנה, העוסק בתחום אישיות יותר 22 שנה, הכין הצעת-חוק נישואין וגירושין אזרחית. הוא יודע היטב שאין לה כל סיכוי להתקבל, מסיבות פוליטיות, אך הוא משתמש בתוכנה ומתרגם אותה לחוזים פרטיים לחיים משותפים.

ההסכמים של בן-משנה הם מפורי-טים ביותר, כוללים עקרונות לפיתרון כל הבעיות המישפטיות העוללות להיווצר בחיי זוג, ויש בהם זווית מהפכנית: ניטרולה המוחלט של הרבנות. בהסכם זה מתחייבים בני הזוג מראש כי כל התריינות ביניהם תיערך בבית-מישפט מחוזי, וכי רק לו תהיה הסמכות השיפוטית בעניינם. ההסכמים שלו מתאימים לכל: לא

גון - סבורים כי הנהגת נישואין אזרחיים בישראל אינה בגדר חלום. מטרה זו תושג כאשר הפוליטיקאים ייווכחו לדעת כי כפיית הנישואין הרתיים פשטה את הרגל - וההזדמנה הטובה ביותר לכך תהיה כאשר זוגות רבים ככל האפשר יתקשרו שלא בנישואין רתיים.

המבצע הראשון של השרות החילוני הוא עריכת מיפקד, מתוך כוונה לברר כמה זוגות בישראל חיים ואוהבים ללא הרבנות. איש אינו יודע את מיספרם, אבל ההערכות נוקבות באלפי מישפחות. מבצע זה עורנו בעיצומו.

הדרך הפשוטה ביותר לפני אזרחי-ישראל להינשא שלא כאמצעות מוסדות העדה הרתית היא בנישואי-חז"ל.

על-פי המישפט הבינלאומי, חייבת כל מדינה לכבד נישואין שנערכו במדינה אחרת ולהכיר בהם. ישראל אינה מעוה להפר כלל זה. לכן נהגו ישראלים רבים לצאת לתקופה קצרה לקפריסין, למשל, להינשא שם בטקס אזרחי אצל רשם-הנישואין, ולחזור ארצה כשברשותם תעודה תקפה.

האפשרות הקלה ביותר בנישואי-חז"ל אינה כרוכה ביציאה מגבולות הארץ. המדובר בנישואין בדואר. רבים כאלה נערכו בעבר במכסיקו, שבה לא היה צורך להופיע אישית לפני רשם-הנישואין. את מקומה של מכסיקו ירשה לאחרונה פראגוואי.

אפשרויות אלה נוצלו בעיקר על-ידי "פסוליות-חיתון" למיניהם: כהן וגרושה, גרושה ובעולה, אלמנות שלא חלצו זוגות מעורבים.

בני הזוג המפורסם ביותר שנישאו בנישואי-חז"ל הם השופט העליון ברימוס חיים כהן ומיכל זמורה, שהיתה גרושה.

אולם, במקביל, נעשה תמיד מאמץ

כל ההסכמים כולם

● בחודשים האחרונים עושה נעמת פירסום רב להסכמי-המזון שהיא מציינה לזוגות צעירים. אין המ' דובר בהתנכרות לרבנות או בהחרמתה, אלא בהסכם הנלווה לכתובה. במיקרה של סיכסוכים ומירוד, קטן כזה הסחטנות של המתדיינים, וממילא מצטמצמות זכויות-היתר שמעניקה ההלכה לגבר בהליכים כאלה. מתן הנוש' פנקה לנישואין ולגירושין נותרת בידי הרבנות.

אחד מיוזמי ההסכם הוא המישפטן הדתי הפרופסור אריאל רוזן-צבי, החותר לשינוי במעמדה של האשה בדיון הדתי.

● האמנות שיזמה הח"כ שולמית אלוני מאז שנות ה-70 נועדו בעיקרן לפסולי-חיתון" למיניהם. שאינם יכו' לים להינשא כדת-משה-יוש' ראל. הן נשאו אופי הצהרתי בעיקר, והיה קל יחסית לה' דוף את התקפת המייסד עליהן. בנימוק שהן לא נועדו לקעקע את יסודות הרבנות, אלא לתפור בעיות חריגות.

● לעומת זאת, ההסכמים שיוזם השרות החילוני נועדו לשמש חלופה גמורה לנישואין דתיים, וכמהם ההסכם לחיי-מישפחה של יוסף בן-משנה.